

Darurile Învierii

1 Darul cel mai deosebit, care izvorăște din Învierea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, este **iertarea păcatelor**. Fără iertarea păcatelor, nu pot fi trăite celelalte daruri ale Învierii. Sfântul Evanghelist Ioan, istorisește că Domnul Hristos, în cea dintâi zi a Învierii Sale, a suflat peste ucenicii Săi și a zis: „Luați Duh Sfânt, cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți ține, vor fi ținute”, deci iertarea păcatelor este în legătură cu Învierea. Știți că Sfântul Ioan Gură de Aur, în cuvântul de la Paști, zice: „Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că iertarea din mormânt a răsărit”, și asta pentru totdeauna, pentru toată viața pământească, pentru cât va fi omul pe pământ, până la sfârșitul lumii, pentru că până la sfârșitul lumii este și puțința de a păcătu, este și darul de a ierta.

2 Cel dintâi lucru, care l-a spus Domnul Hristos după Înviere, este cuvântul: „Bucurați-vă!”. **Un îndemn la bucurie** și un salut, în același timp. Când Domnul Hristos S-a întâlnit cu femeile mironosițe, care se întorceau de la Mormântul gol, le-a spus: „Bucurați-vă!”. S-au bucurat ucenicii că L-au văzut pe Domnul după Înviere, au primit pacea Mântuitorului după Înviere și, astfel, s-au împlinit cuvintele Mântuitorului dinainte de Pătimire.

3 Și după aceea îndată: „Nu vă temeți!”. **Curajul** este o virtute creștină, o virtute morală pe care cu toții voim s-o avem, pentru că numai așa ne putem manifesta credința noastră în Mântuitorul, Care a zis: „Îndrăzniți, Eu am biruit lumea!”. Nu din puterea noastră avem curaj, ci cu ajutorul lui Dumnezeu și mai ales pentru credința noastră, câtă o avem, în Mântuitorul care ne ajută. „Toate le pot în Hristos, Cel ce mă întărește”, scria Sfântul Apostol Pavel creștinilor din Filipi.

4 Domnul Hristos, după Învierea Sa din morți, de fiecare dată când S-a întâlnit cu ucenicii Săi, le-a zis: „Pace vouă!”. Deci, Domnul Hristos nu numai că i-a salutat pe ucenici cu cuvintele pace vouă, ci le-a și dat pacea. Înainte de Sfintele Patimi, în cuvântarea de despărțire pe care a reținut-o în Evanghelia sa Sfântul Evanghelist Ioan, e scris că Domnul Hristos a zis: „Pace vă las vouă, **pacea** Mea o dau vouă, nu precum dă lumea vă dau Eu”. Pace care ne-o dă e mai presus de orice și prin ea și celelalte lucruri primesc valoare.

5 Domnul Hristos S-a înălțat la ceruri, binecuvântându-i pe ucenici. Binecuvântarea este mare lucru; **binecuvântarea** arată întotdeauna bunăvoință, largime de suflet. Pentru a primi binecuvântarea, trebuie să ducem o viață pe care Domnul Hristos s-o poată binecuvânta, o viață asemănătoare cu cea a ucenicilor, o viață asemănătoare cu cea a Maicii Domnului.

Toate acestea știindu-le, e bine să ne cercetăm pe noi înșine, nu numai dacă facem lucruri care nu se potrivesc cu o viață sfântă, ci să ne gândim și la darurile Învierii: în ce măsură suntem oameni cu bucurie, cu netemere, cu pace, în ce măsură suntem oameni care suntem sub binecuvântarea Domnului nostru Iisus Hristos. Să ne cercetăm dacă suntem oameni care primim iertarea păcatelor, care se dă la Sfânta Spovedanie, împărtășindu-ne cu dumnezeieștile Taine care, și ele, se dau spre iertarea păcatelor.

In această zi de bucurie, de pace, care se continuă cu alte zile care sunt dătătoare de pace, în această zi în care stăm cu sărbătorire în fața Mântuitorului Înviat, să ne gândim la Domnul Hristos Cel Înălțat și să ne gândim la Duhul Sfânt, Care și El dă bucurie. Cu viața noastră, cu oele agonisite de sufletul nostru, să căutăm să fim oameni care pot da încredere celorlalți oameni.

Afi cu Domnul Hristos înseamnă a fi sub binecuvântare, a fi sub iertarea păcatelor, a fi în marginile păcii, în marginile bucuriei și ale netemerii. Dumnezeu să ne ajute!

Arhimandrit
Teofil Părăian,
Mănăstirea
Sâmbăta de Sus,
Brașov

